

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 9 Maja r. s. 1823 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet sankt-petersburskich jest dnia 1 maja.

Rzeczywisty radca stanu *Enden* naylaskawicy mianowany kawalerem orderu s. *Włodzimierza* 2giej klasy.

Była freyleyna przy J. C. W. Wielkiej Xiężnie, *ANNIE FEDEROWNIE*, Katarzyna *Czeliszczew*, naylaskawicy mianowana freyleyną NN. CESARZOWYCH.

Panny: Katarzyna *Hładkowna*, Zofia *Hrabianka Czerniszewna* i Alexandra *Bibikówna*, naylaskawicy mianowane freyleynami NN. CESARZOWYCH.

Wnuczka prezydenta Rady Państwa, Xiążęcia *Lopuchina*, Panna *Prascewja Demidówna*, naylaskawicy mianowana freyleyną NN. CESARZOWYCH.

Kamerjunker 5tey klasy, *Otto Lewensztern*, naylaskawicy mianowany Kamerherem dworu JE-
GO CESARSKIEY MOŚCI.

Radca kolegialny *Michał Xiążę Golicyn*, naylaskawicy mianowany kamerherem dworu JE-
GO CESARSKIEY MOŚCI.

Kurs petersburski dnia 27 kwietnia: dukat hol-
lenderski nowy 11 r. 90 kop. Zmiana złota 2 r.
87½ kop. Zmiana sr. 2 rub. 73 kop.

Nieustający dochód kommissyi umorzenia dłu-
gow: 68 assygn. - po - - - 100 }
68 brzęczącą monetą - - - 96 } procentow
58 takąż - - - - - 80½ }

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 15 maja.

(z Kurjera Warszawskiego.)

Ze wszystkich miast stołecznych województw Królestwa Polskiego, doszły wiadomości o uroczyscie obchodzonem w nich dorocznem święcie, urodzin J. C. M. W. Xięcia KONSTANTEGO, na dniu 9 b. m.

JO. Xiążę Namiestnik Królewski wczora wyjechał z Warszawy; zwiedzi województwa *Podlaskie* i *Lubelskie*, a przez *Radom* wróci do stolicy.

Już zbiera się składka przez wychowanców dawney szkoły rycerskiej, na pomnik jey naczelnika, ś. p. JO. Xięcia Adama Czartoryskiego. Składka od osoby nie ma przenosić 200 złotych. Dzień 20 marca 1824 r., jako rocznica zgonu tego Xięcia, jest przeznaczony na uroczystą wystawę się mającego pomnika inauguracją.

Z okoliczności złożenia zwłók ś. p. JO. Xięcia Adama Czartoryskiego w grobach rodzinnych, w kościele warszawskim ś. Krzyża, umieszczamy wyszczególnienie wszystkich Xiążąt tego znakomitego domu, których zwłoki tamże spoczywają. *Johanna z Olędzkich*, Wojewodzina Sandomierska, umarła 31 sierpnia 1688 r., żyła lat 50. *Michał Jerzy* Wojewoda sandom umarł 22 lut. 1692, żył lat 72. *Antoni*, starosta Lanckoronski, umarł 9 maja 1695, żył lat 25. *Kazimierz* Kasztelan wileński um. 31 sierp. 1741, żył lat 66. *Maryja Zofia* z *Sieniawskich*, umarła 21 maja 1771, żyła lat 73. *Izabella* z *Morsztynów*, Kasztelanowa wileńska, um. 24 lutego 1758, żyła lat 67. *Fryderyk* *Michał*, Kanclerz Wielki Litewski, umarł 13 sierpnia 1775, żył lat 80. *Teressa* Xiężniczka, um. 13 stycznia 1780, żyła lat 15. *August* Wojewoda ruski, um.

41 kwietnia 1782, żył lat 85. *Magdalena*, Starościanka Lanckoronska, umarła 20 lipca 1697, żyła lat 2. *Elzbieta* um. 10 lipca 1702, żyła lat 3. *Jan* podkanclerz, um. 22 sierpnia 1742, żył półtora roku. *Antonia* z Czartoryskich *Flemingowa*, um. 27 marca 1746, żyła lat 20. *Konstancya* z Czartoryskich *Flemingowa*, Podskarbina W. X. Litew. um. 6 lutego 1749, żyła lat 20. *Zofia* Xiężniczka um. 3 listopada 1763, żyła 2 miesiące. *Karol* *Alexander* um. 27 grudnia 1763, um. w niemowlęctwie. *Teressa*, Strażnikowna koronna, um. 2 sierpnia 1764, żyła półtora roku. *Gabryella* Xiężniczka Jenerał. *Z. P.* um. 28 lipca 1781, żyła półtora roku. *Eudoxia* córka Xięcia *Konstantego* um. 2 stycznia 1804, żyła rok. *Nieboszyk* więc Xiążę *Adam* przeżył najdłużej.

Taż gazeta Kurjer wyraża: w uwagach, czynionych przez P. *Wernika*, profesora Agronomii, w podróży ekonomiczney, przez część Królestwa Polskiego i Litwy odbytey, znajduje się następujący artykuł: jakby unikać można sporów granicznych? „Kontrowersye czyli spory graniczne o posiadłościach ziemskich, dotąd jeszcze w wielu miejscach nieuregulowane, stają się częstokroć znaczną przeszkodą dla właścicieli dóbr ziemskich, tudzież powodem do toczenia w tym względzie processów. Spory takowe wynikają naturalnie, gdy kopce graniczne nigdy nie bywają odnawiane, i przez zaniedbanie z czasem całkiem z ziemią się zrównują, tak dalece, iż żadne ślady po nich dla potomków widzieć się nie dadzą. Sposób, jakiego przeciw tey przeszkodzie w Saxonii używają, może służyć za przykład, ażeby nigdy spory graniczne nie nastąpiły. Corok odbywa się na początku wiosny święto graniczne (*Grenzfest*) zwane; w tym dniu gospodarz, czyli właściciel, z dziećmi męzkiej płci, obchodzi granice z łopatkami, i zwraca uwagę swoich potomków na kopce. Kamienie dawne graniczne obsypują ziemią świeżą i oczyszczają od zarosłego mchu. Przez takowy obrząd nigdy spory graniczne nie nastąpią z potomkami, lecz też granice przez kommissyą graniczną, upoważnioną od Rządu, być muszą ustanowione.

FRANCYA.

Paryż dnia 30 kwietnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Odebrana tu przez telegraf wiadomość, potwierdza weyście Xięcia *Reggio* do *Burgos*. *Hrabia Molitor* wszedł d. 23 b. m. z *Tuledo* do *Saragossy*. Prawy brzeg rzeki *Ebro* jest oczyszczony, od *Tarragony* aż do morza. Xiążę *Angouleme* w rozkazie dziennym wymienił nazwiska oficerów i żołnierzy, którzy się w bitwie pod *Logrono* d. 18 b. m. popisali. Są między nimi trębacz i dobosz, którzy ozdobę legii honorowej otrzymali.

List z główney kwatery woyska w *Wittoryi*, pisany d. 24 kwietnia, wyraża: Odebraliśmy tu wiadomość o drugim korpusie woyska, datowaną d. 21 b. m. Korpus ten stał natenczas w *Tuleda*. D. 21 b. m. *Santos Ladron* był w *Vattiera*, a *Hrabia Molitor* w *Caparossa*. Woysko nasze przyjeżdżało tam z takim zapalem, jak w krajach, przez które ciągnęliśmy. Sądzą powszechnie, iż jenerał *Molitor* przybędzie d. 25 b. m. do *Saragossy*, gdzie, jak zapewnniają, niemasz więcej nad 200 żołnierzy hiszpańskich. Woysko wiary zajęło port *Loredo*, naprzeciw *Santony*. Jenerał *Guilleminot*

wysła tam potrzeby wojenne. Liczny oddział wojska francuzkiego ciągnie dla wzmocnienia korpusu oblegającego *Santón*. Wnosząc z panującej czynności, słabego oporu wojska konstytucyjnego, i sposobu myślenia ludu hiszpańskiego, spodziewać się można, iż prędzej stanieny w *Madrycie*, aniżeli z początku mniemano. Jenerał *la Porterie*, dowódzca i pólku gwardyi, udał się dziś z jednym batalionem swoim do *Miranda de Ebro*, dla zastąpienia wojska, które nas poprzedza. Jenerał *Sanchez*, zabrany w niewolę wojenną w bitwie pod *Lagrono*, był wczora na obiedzie u majora jenerałnego wojska. Niektórzy żołnierze z milicyi prowincjonalney *Lagrono*, wzięci w niewolę przy zdobyciu tego miasta, podali przełożenie, iż zostali zmuszeni do oręża, i że czas ich służby kończy się d. 1 maja; proszą więc o uwolnienie. Xiążę *Angouleme* kazał puścić do domu tych, którzy złożyli rękoyimę i nie należeli do wojska liniowego; lecz takich jest bardzo mało; wykonali oraz przysięgę, iż więcej, ani przeciwko Królowi, ani przeciwko nam służyć nie będą. Inni prosili o przyjęcie do wojska rojalistowskiego hiszpańskiego.

Pewny oficer pisze z *Tudela* pod d. 21 b. m.: „Weyście 2go korpusu do *Tafalla* równało się tryumfowi. Wojsko nasze nie mogło być przyjęte z większym zapętem. Mieszkańcy, nie tylko witali żołnierzy jako oswobodzicieli, lecz nawet zdawało się, iż w zwyciężkiem wojsku znajdowali braci i krewnych swoich. Takie przyjęcie miało wielki wpływ na umysły żołnierzy, którzy zapomnieli o trudach i niewygodach. Przyjęcie w *Tudela* przewyższyło nasze oczekiwanie. Zdaje się, iż mieszkańcy, okazując radość na widok oswobodzicieli swoich, chcieli się pomścić za ucisk, jakiego dotąd doznawali. Z zupełnem bezpieczeństwem jeździłem z *Tolozy* do *Isy*. Przejechałem 5 lub 6 wsi; ubiegano się z daniem mi koni i przewodników.

Piszą z *Logrono* pod d. 24 kwietnia: „Dowódzca *Bourgoin* wrócił onegdaj do *Alfar*. O pół mili od miasta spotkał ludzi, którzy go z radośnemi okrzykami przyjęli, tak, iż przelekle konie zbiegały się. Cała *Nawarra*, od *Viano* do *Pampluny*, jest bezpieczną, tak dalece, iż pojedynczo jechać można. Wczora 4 ochotników konstytucyjnych przyszło do wsi *Angomillo*, i żądało podwód. *Alkad* kazał uderzyć we dzwony, a zbrojni włościanie poymali tych ochotników i zaprowadzili do jenerała *Obers*. Coraz więcej żołnierzy ucieka z wojska konstytucyjnego. Wiadomość o zajęciu *Tudeli* uwolniła miasto *Corella* od kontrybucyi.

List z *Peralada*, głównej kwatery wojska wschodnio-pirenejskiego, pisany d. 23 kwietnia, zawiera: „Dywizya 5ta i 6ta 4go korpusu i trzecie bataliony hiszpańskie, pod dowództwem Barona *Eroles*, składają korpus oblegający *Figueras*. Oficer inżynierów, wysłany na rozpoznanie *Rosas*, dał pomyślną wiadomość o tej warowni. Przy niejakiem zwłoce, można ją z małą stratą zdobyć. Kazano zacząć robić przykopy. Twierdza ta ma wielkie domy, które się zdadzą na składy; w porcie zaś są potrzebne dla nas statki, a mieszkańcy okazują chęć dostawienia potrzeb morzem.

Jenerał *Romagosa* wszedł do *Puycedy* na czele 1000 rojalistów hiszpańskich. Konstytucyoniści opuścili *Riazol* i *Berga*, niepotrzebne sprzęty przedali i zamknęli się w twierdzy *Urgel*. Miasto tak postępował w *Vich*, jak w *Barcellonie*, i dla tego z największą niecierpliwością oczekują tam przybycia wojska francuzkiego.

Dziennik *Gwiazda* donosi, iż główna kwatera marszałka *Oudinot* przeniosła się d. 23 b. m. do *Burgos*, a główna kwatera Xiążęcia *Angouleme* będzie jeszcze kilka dni w *Wittoryi*, póki rozmaite ciągnące korpusy nie zajmą stanowisk swoich. Tenże dziennik pisze, iż wojsko wiary znajduje się w *Aranda*, o 25 mil od *Madrytu*; lecz nie donosi, jaki korpus składa tę straż przednią.

Wczora rozeszła się na giełdzie tutejszej pogłoska, iż korpus jenerała *Molitor* bez żadnego o-

poru wszedł do *Saragossy*, i że Pan *Marcillac*, oficer z głównego sztabu, wyjechał z głównej kwatery w pewnem zleceniu do *Sevilli*.

Dziennik, *Echo du Midi*, wyraża, iż podług listów odebranych znad granicy, wojsko francuzkie otoczyło *Figueras*, gdzie mieszkańcy opuścili swoje domy, lękając się zburzenia z dział twierdzowych.

W dzienniku, wychodzącym w *Tuluzie*, czytamy co następuje: „Blisko 450 hiszpanów pod strażą oddziału 45 pólku i kilku żandarmerów przeprowadzono do *Tuluzy*. Należą oni do tych, których *Santos Ladrón* zabrał w niewolę. 200 tych jeńców i 11 oficerów, umknęło przed przybyciem na ziemię francuzką. Resztę umieszczono w koszarach gdzie póty zostawać mają, póki nie będą wyprowadzeni do *Awenionu*, spodziewają się jeszcze innych, zabranych w *Cuetaria*.”

Junta *Nawarry* ma hydz zniesioną na skutek rozkazu Xięcia *Angouleme*.

14 pólk piechoty liniowej, który przez 5 tygodni stał w *Tours*, wyszedł d. 24 b. m. z tamąd do *Hiszpanii*.

Wczorayszy dziennik *Biała Chorągiew* (pisze gazeta berlińska) donosi, iż wojna prowadzić się teraz będzie daleko czynniej, aniżeli z początku; iż zajęcie *Madrytu* ma być celem planu kampanii, ułożonego przez ministrów; iż z tamąd mają się znowu rozpocząć zerwane dawniej układy, w których *Francya*, posiadając kilka prowincyi hiszpańskich, miała by nieapreczoną przewagę. Plan ten nie ma niepodobnego do prawdy; zdaje się, owszem być stosownym do dotychczasowego postępowania gabinetu naszego. Z pism urzędowych, podanych parlamentowi angielskiemu, okazuje się widocznie, iż wypowiedzenie wojny, zawarte w mowie królewskiej, mianey przy zagajeniu izb naszych, ten szczególnie cel miało, aby uwolnić hiszpanów od szalu rewolucyjnego i skłonić ich do uległości. Nie wypadaż więc sądzić, iż ministrowie, przez wkroczenie wojska do kilku prowincyi hiszpańskich, i zajęcie stolicy, spodziewają się pozyskać ten wypadek? Słychać oraz, iż, ile możności, chcą usunąć przeszkody, jakichby ponowienie układów doznać mogło. Z początku mówiono, iż tylko z Królem *Ferdynandem*, gdy do stolicy swojej powróci, układy rozpoczęte będą; teraz zaś słychać, iż *Francya* gotowa jest układać się z pełnomocnikiem tego Monarchy.

Xiężna *Angouleme* ma d. 1 maja wyjechać z *Bordeaux* na granicę hiszpańską.

Żołnierz z gwardyi królewskiej, stojąc na straży przy placu karuzelowym, wystrzelił tej nocy do człowieka, który otworzywszy zamkniętą bramę, wszedł, a który śmiertelnie raniony, wkrótce umarł.

Dnia 2 maja. Odebrano tu przez telegraf następującą wiadomość z *Wittoryi* pod d. 28 kwietnia: „*Cytadella Jacca* została zajęta. Dowódca nowej osady kazał uwięzić dowódcę rewolucyjnego, który natychmiast poddał się z wojskiem swoim. Osada tameczna będzie wzmocnioną.”

Nadeszła oraz druga wiadomość z *Wittoryi* pod d. 30 kwietnia, iż przednia straż 2go korpusu weszła do *Saragossy*.

Dnia 5 maja. Dzisiejsze dzienniki tutejsze umieściły następującą wiadomość z *Bajonny*, odebraną przez telegraf.

Z *Wittoryi* dnia 30 kwietnia wieczorem.

„Jenerał *Molitor* wszedł d. 26 kwietnia z całym korpusem swoim do *Saragossy*. Lud okazał mu największą radość. Znaleziono w *Saragossie* 48 dział i wielką liczbę bomb. Obrót jenerała *Molitor*, udającego się do *Leridy*, uwolnił twierdzę *Mequinenza* od zamknięcia. Jenerał *Balasteros* coła się do *Walencyi*.”

Pewny podróżny, godny wiary, przybył z *Sevilli* do *Paryża*. Donosi, iż po przeysciu wojska francuzkiego przez *Bidassoz*, powszechna prawie odmiana zaszła w *Hiszpanii*. Nie chcą już uznawać stanów. Rząd doznaje wszędzie niepokonanych trudności, miasta oświadczają się niepodległemi. Nigdzie niewidac wojska konstytucyjnego,

oprócz tego, które pod dowództwem *Miny* jest opasane przez generała *Molitor* i marszałka *Moncey*. Nie sądzą, aby taki stan rzeczy długo potrwał; w *Sevilli* nawet pragną pojednania się z Francją.

Paryż dnia 30 kwietnia.

(z *Gazety Rzyckiej Zuschauer*.)

Listy z *Vittorii* zapewniają, że główna kwatery *Oudinota* d. 23 stanęła w *Burgos*, wojsko zaś wiary zajęło *Aranda*, 24 godzin drogi od *Madrytu*. Konstytucyoniści oczyścili cały kraj od geryllasów rojalistowskich.

D. 23 generał *Molitor* wyszedł z *Tudella* do *Saragossy*.

Gazeta Drapeau Blanc wyraża, iż nasze wojsko nie dalej pójdzie, jak do *Madrytu*, i tam z pełnomocnikami Króla *Ferdynanda* ułożyć się będzie o zmianę w konstytucyi, co zapewne nastąpi bez trudności.

Gazeta Etoile podała nam już wczora wiadomości o przybyciu głównej kwatery naszej do *Burgos*, albo raczej, ponieważ ta gazeta wychodzi wieczorem, z datą następnego dnia, pozawczora. Cóż dzień moim zastanawia, że nasze gazety ultrystów, wcześniej zawsze ogłaszają wiadomości o postępie naszych wojsk, od gazet ministerjalnych, a nawet wcześniej, od gazet rządowych, które drogą telegraficzną dochodzą.

Donoszą z *Sevilli* pod d. 11, że na przyjęcie generała *Riego* przygotowane były ucztę, i że lud przyjął go z największym uniesieniem.

Podług wczorajszej gazety *Quotidienne* wojska nasze wkroczyły już do *Walencji* i *Madrytu*.

Słychać, iż gdy marszałkowi *Moncey* wiek i zdrowie nie pozwalają, dokończenia wyprawy w Katalonii, przeto *Xiążę Belluno* na jego miejscu dowództwo obiernie.

Paryż, dnia 27 kwietnia.

(z tejże gazety.)

Imiona, hiszpańskiego generała i podpułkownika, którzy pod *Logronne* ranieni i w niewolę zabrani zostali, nie są jeszcze ogłoszone.

Potwierdza się pogłoska, że wszyscy obecni hiszpani odebrali od policyi rozkaz opuścić *Paryż* we 24 godzinach, a Francją jak najprędzej. Ten rozkaz ściera się najwięcej do kupców. W końcu należą do tego wszyscy hiszpani amerykańscy, a nawet ci, którzy są ze zbuntowanych prowincyj, i nie chcą być uważani za hiszpanów. Hiszpańska *Cerdagne* jest odd. 14 w ręku naszym. Hrabia *Curial* ma główną kwaterę w *Ceret*.

Donoszą z *Bajony* pod d. 23 kwietnia: Miasto nasze obwarowane ze wszystkich stron palisadami.

Podług listów z *Bilbao* pod d. 17, nie wkroczyło do tego miasta więcej wojska jak 24 ludzi, 23go regimentu.

Donoszą z *Madrytu*, że korpus francuzkich zbiegów, który d. 7 zjadł pod dowództwem pułkownika *Aymer* wyszedł, nasamprzód przeciągał ulicę z trójkolorowymi chorągiewkami i patriotycznymi pieśniami. Znaczny w *Bilbao* utworzony korpus z podobnych ludzi zostaje pod dowództwem dawniejszego adjutanta marszałka *Ney*. Wielu także włochoń przyjęło w nim służbę.

Rozchodzi się dzisiaj pogłoska, że zaszła ważna bitwa między wojskami pułkownika *Pastor* a generała *Quesady* pod *Bilbao*; ostatni, odniosłszy klęskę, zmuszony był miasto opuścić.

Bajonna dnia 24 kwietnia.

(z tejże gazety.)

Ponieważ przytrzymują wszystkich kupieckich gońców w Hiszpanii, a podróżnym surowo takżano wywozić z tamtąd gazety, więc mamy tylko wiadomość z ich powieści. Ci, którzy *Madryt* d. 14 opuścili, znaleźli po drodze 4 do 5,000 ludzi regularnego wojska, oddziałami postawionych, którzy bez zatrzymania przepuszczali: byli dobrze umundurowani i mieli 8 armat. D. 15go 2,000 ludzi było między *Aranda* i *Orubia* inni pod *Lerma*, 8godz. drogi od *Burgos*. Ku *Walladolid* ciągnęło 2,500 biskajskiej milicji; wszystkie to szło do *Madrytu* dla zmocnienia wojsk *Abisbala*. Generał porucznik *Ballasteros* d. 16 niezawodnie

był w *Tarrazona*. W *Madrycie* spokojność panowała, a przygotowania wojenne dały z pośpiechem i porządkiem. Jak przedtem konstytucyoniści, tak teraz wojsko wiary w Hiszpanii ogłasza przebaczenie.

Generał *Julian Sanchez*, zabrany w *Lograno*, jest bratem sławnego generała *Empecinado*. Dowodził on nie regularnym wojskiem, ale geryllasami, którzy tak długo i uporczywie się bronili. Wojsko liniowe cofnęło się wcześniej i nie przyszło do bitwy.

Taż gazeta donosi z *Perpignan* pod d. 22 kwietnia. W *Junquera* znaleźli nasi same tylko kobiety, dzieci i starców.

Wczora była wczawa w obozie generała *Erolesa*, ponieważ żołnierze opierali się przyjąć francuzkich oficerów, którzy podług rozkazu mieli wejść do korpusu. Hiszpani wołali: do Hiszpanii.

Mina, zburzył wszystkie miejsca warowne w Katalonii, wyjąwszy, *Figueras*, *Hostalrich*, *Barcellona*, *Tarragonę* i *Urgel*.

HISZPANJA.

Madryt dnia 11 kwietnia.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*.)

Dnia 11 wieczorem przybyli do *Sevilli*, przy odgłosie dzwonów i huku dział, prezes i sekretarz Korteżów, tegoż dnia, kiedy Król stanął w *Sevilli*, odebraliśmy wiadomość o przejęciu *Bidasoi* przez wojska francuzkie. To ważne doniesienie miało wpływ na umysły mieszkańców stolicy.

Monarcha przejeżdżając przez *Andujar*, znajdował się na ulubionym widoku hiszpanom, to jest, był przytomny walce byków. Infant *Don Francisco d Paulo* i jego małżonka towarzyszyli Królom.

Manuel Barros, który odniósł świetne zwycięstwo nad powstańcami w Galicji, nie przyjął ofiarowanego mu urzędu ministra spraw wewnętrznych. Odmówienie jego kończy się temi słowy: „Zrodzony i wychowany w zakątku Galicji, podniosłem oręż jedynie z niechęci ku nieprzyjaciółom oyczyzny, oraz z jedynym postanowieniem walczenia za jej sprawę i za Króla mego, choćby nawet z poświęceniem się na śmierć, gdyby tego potrzeba wymagała; lecz do spraw rządowych nie mam zdolności. Moje ramie, moją spokojność, szczęście, a nawet dzieci i życie własne, składam u nóg Królewskich, jeżeli tym sprawie narodu mego przysłużyć się mogę; lecz niech mi pozostawią utrzymanie mego honoru, który splamiłbym, gdybym przyjął urząd, nie czując się na siłach do jego sprawowania.

Generał portugalski *Rego* podziękował Generałowi *Quiroga*, dowodzącemu w Galicji, za pomoc ofiarowaną przeciw powstańcom w *Tralos Montes*. Dodają, iż myśli wejść do tej prowincji dla ich scigania.

Od granic hiszpańskich dnia 25 kwietnia.

(z tejże gazety.)

Donoszą z *Perpignan* pod d. 22 kwietnia: „Adjutant generała *Donnadieu*, wysłany gońcem z głównej kwatery, przybył tu wczora. Jazda dywizji wspomnianego generała, która aż do zupełnego urządzenia miała tu pozostać, wychodzi dzisiaj. *Xiążę Angouleme* kazał oszacować szkodę, jaką wojsko nasze zrzuciło w zasiewach, winnicach i drzewach oliwnych w *Junquera*, obiecując wynagrodzenie gotowem i pieniędźmi. Gorale hiszpańscy napadli w nocy na mały oddział strzelców konnych. Była to pierwsza bitwa, która dotąd zaszła, a w której kilku tylko zostało rannymi. Główna kwatera wojska jest w *Cabanes*, o milę od *Figueras*, a generał *Basserat* ciągnie ku *Rosas*. Słychać, iż *Milans* z korpusem swoim poszedł w góry *Noire*, dla przecięcia przewozu żywności wojsku naszemu.

Inny list z *Perpignan* pod d. 24 kwietnia wyraża: „Brygada rojalistów katalońskich, złożona z 5000 piechoty, 2 szwadronów jazdy, oraz korpusu artylleryi i inżynierów, wysłała wczora i dziś z obozu *St. Esteve*; uda się zaś ku *le Boulon*

dla wkroczenia przez *Pesthus* do Katalonii: Druga brygada, która pozostała, i która tyleż prawie ludzi wynosi, wyjdzie wkrótce. Oczekuje tylko niezbędnych sprzętów. Baron *Eroles*, generał, wyjechał dziś po południu z licznym sztabem.

Madryt dnia 2 maja.
(z *Gazety Ryzk. Zuschauer.*)

Uporczywie przedtem trzymające się hufce w Murcyi, zupełnie pokonane zostały. Terazniejszy adjutant naczelnego ich dowódcy (*Jaime Alfonso*) *Amaros*, największe przeciwko nim okazał męstwo, na zagładzenie dawnego swego postępowania.

Wczora wyszła stąd kompania cudzoziemców, która się tu utworzyła, pod dowództwem *Pana Aimar.*

Taż gazeta donosi z *Madrytu* pod d. 17 kwietnia: „Wiary godne listy zapewniają: iż francuskie wojsko postępuje na przód bez taborów i powozów artylerycznych, i nie liczy więcej nad 35,000 ludzi.

Stosownie do publicznego ogłoszenia, za zezwoleniem rządu, utworzony korpus patriotów przez *D. Manuel, Perez Rudowa*, pojutrze wyjdzie z *Madrytu*; ci więc, co by do tego należeć sobie życzyli, mogą się tylko do dnia jutrzejszego stawić.

WYSPY JONSKIE.

z *Korfu*, dnia 24 marca (*Gaz. Warsz.*)

List prywatny, umieszczony w francuskim *Dzienniku Rozpraw*, wyraża: „*Omer Vrione*, basza *Janiny*, zupełnie z wojska ogolony, zamiast powrócenia do swojego okręgu, udał się do *Prewezy*, gdzie stoi *Bekir* basza, mający osady 1,200 ludzi, którzy mu sprzyjają, i póty będą wiernymi, póki będzie miał czem płacić. Można jednak sądzić, iż to nie potrwa długo: gdyż odebrane tu listy donoszą, iż *Sułtan*, dowiedziawszy się o kłeskach *Omera*, złożył go z urzędu; może nawet w tej chwili następuje *Alego Thebelen*, spotyka *los Ismaela i Churszyda*, jego pośredników. *Bekir* Aga popadł także w niełaskę, i godność swoją utracił. Odtąd, jak turcy bezskutecznie wywierają swoje siły na twierdzę *Missolonghi*, grecy zostali panami Epiru aż do miejsca, zwanego *Pięć studni*, oraz całej *Etolii*, *Akarnanii*, *Dorydy*, *Beocyi*, *Attyki* i *Tessalii*, aż po miasto *Farsale*. *Odyseusz*, dowodzący wschodniemi wojskiem Grecyi, opuścił *Ateny* d. 4 b. m. i udał się ku *Eubei* dla porozumienia się z tamiecznemi powstańcami, w celu oblężenia *Negrepontu* i *Carystas*. Xiążę *Maurocordato* przydał mu, jak słychać, *Pana Vraillard*, francuza, podpułkownika inżynierii, swojego dawniej adjutanta, któremu grecy winni są po większej części piękny odpór pod *Missolonghi*. To miasto uchwaliło wystawić pomnik generałowi *Normann*; apopleksya wydarła go krajowi, który nigdy nie zapomni szlachetnych i wspaniałych jego usług. Senat peloponezki utracił znakomitego żeglarsza *Thanos Kanakaris*, zmarłego na wyspie *Idryi*. Obywatel teyże wyspy *Condouriotos* zastąpi go przez ten rok w urzędzie nowarka, czyli admirała połączonych flot greckich. Basza *Akry* wyprawił był do greków swojego posłańca, lecz grzecznie go odprawili, oświadczając, iż odtąd z turkami tylko stosunki wystrzałowe mieć pragną. Dowodzący w *Beocyi* kapitan *Diamantis*, odebrawszy w lutym półwysp *Kassandę*, gdzie zniszczył zupełnie oddział 400 turków, napada teraz od strony *Seresu*, a nie jeden jego oddział ukazał się na prawym brzegu rzeki *Akios*. Opieczętowano papiery znanego *Aphendallis*, generała greckiego na wyspie *Kandyi*, którego uwięziono i kazano przewieźć do *Napoli di Romania*, gdzie będzie sądzony, podług postępowania sądowego francuskiego, przyjętego przez

Senat grecki. Od epoki zebrania się stanów *Pasaroni* w *Epirze*, pierwszy raz ujrzy Grecya odrażający się widok sądu przysięgłych. Tym sposobem, w kraju, gdzie przed dwoma laty wieszano ludzi bez żadnego sądu, powstaje cywilizacya, przywracająca nagle Grecyą do naysławniejszej epoki chwały jej politycznej. *Kandyanie* prosili, aby ich naczelnikiem, cywilnym i wojskowym, został waleczny *Tombozis* z *Idryi*, znany ze swojej biegłości w sztuce żeglarskiej, i z roztropności rzadkiej w człowieku tego powołania. Przychyłono się do ich prosby. Pierwszą czynnością kongresu w *Napoli di Romania*, będzie oznaczenie żołdu zaległego za rok ostatni, który, jak wiadomo, wypłacają żołnierzom posiadłościami gruntowymi. Dobra, zwane *Vacouf*, to jest, należące do kapłanów mahometańskich, rozdane zostaną pomiędzy obrońców oyczyzny, stosownie do ich stopnia i miejscowości.

NIDERLANDY.

Bruzella dnia 29 kwietnia.

(z *Korrespondenta Warszawskiego.*)

Gazety tutejsze donoszą, iż nigdy jeszcze tylu gońców nie przebywało cieśniny kaletańskiej jak teraz.

Głoszą, iż nasz minister spraw zagranicznych uwolniony został od służby, przed wyjazdem królewskim.

Odebraliśmy tu hiszpański dziennik, wychodzący pod tytułem: *Dostrzegacz* z d. 3 kwietnia.

Umieszczone tam jest wezwanie do liberalnych wojskowych francuskich, będących w *Madrycie*, ażeby się jeli oręzia, oraz list porucznika od milicyi *J. Lopez de Ronda*, w którym Królowi francuzkiemu odsyła order lilii, jakim go w roku 1815 ozdobił.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

(z *Gazety Ryzk. Zuschauer.*)

W *Szwajcaryi* krążą nabawiające niespokojnością pogłoski, z okoliczności wstrzymania się wojsk austriackich w górnych *Włochach*, lubo niektórzy dowodzą, że to powinno bardziej obchodzić króla sardyńskiego, aniżeli *Szwajcaryą*.

List z *Paryża* za rzecz pewną donosi, że poseł angielski, przy tamiecznym dworze podał protestacyą przeciwko tworzeniu się junty narodowej.

Austriackie wojsko w *Sycylii* i *Neapolu* otrzymało rozkaz, iżby się cieśniej ściągnęło, a szczególnie *Palermo* mocno osadziło.

Powiadają, że *Arcey Xiążę Rainery*, pod tym tylko warunkiem zgodził się nadal zostać *Vice Królem* *Lombardyi*, ażeby mu niepotrzeba było w każdym zdarzeniu udawać się do *Wiednia* po rozkazy, podług których ma postępować.

Jedna z paryżkich gazet zawiera co do słowa wiadomość następującą z *Auszpurga* pod d. 21 kwietnia: „Dwór austriacki otrzymał nieprzyjemną wiadomość, iż między greckim rządem i austriacką marynarką na archipelagu zaszły żwałe klótnie, gdy ostatnia nie chciała powołać ogłoszenia greckiej blokady tureckich portów w *Epirze* i *Morei*. Zapewniają, że greckie kapry zabrali wiele austriackich okrętów, które do tych portów wejść chciały, i rozumieją, że Austria zechce się skoniec do powołania tej blokady, a która więcej jeszcze nabyła mocy od czasu jak Anglia zbliżyła się z *Helenami*.

Stany Korteż w *Portugali* ustanowiły order obywatelskiej zasługi, którego pierwszym kawalerem wielkiego krzyża ma być Król.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 8 maja rubel srebrny 3 rub. 80 kop., czerwony złoty nowy r. 11 kop. 78, stary r. 11 kop. 59, imperyal r. 36 kop. 90.

Pozwolono drukować. Z polecenia *J.W. Wojennego Litewskiego Gubernatora.*

Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 56.

Wilno dnia 9 Maja Roku 1823 v. s.

P o z e w.

2. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rosyą etc. etc. etc.

Urodzonym Stanisławowi Mackiewiczowi Regentowi Ziem. Telszew. byłemu administratorowi majątku Ławkowa, Józefowi Szwykowskiemu b. Marszał., Mikołajowi Szukszcie Prezyd., Felixowi Nowickiemu, Antoniemu Klementowi, Józefowi Woyszwilowi Sędziom, Felicyanowi Gadonowi Pisar. urzędnikom Ziem. Telszew., Leopoldowi Gorskiemu b. Mar., Józefowi Świrtunowi Prezyd., Julianowi Jankowskiemu, Janowi Koheckiemu, Jakóbowi Mackiewiczowi, Sędziom, Antoniemu Szwykowskiemu Pisarzowi, Ziemskim Telszewskim, Stanisławowi Piłsudskiemu b. Mar., Tadeuszowi Miłwidowi Sędziemu Ziem. Telszew. członkom byłym Szlacheckiey Opieki Powiatu Telszew., którzy dobra Ławkow w swoim zawiadywaniu utrzymywali, i przez administratorów od siebie ustanowionych intraty pobierali, a tém samém na się odpowiedź przyjęli. Józefowi Puzyrewskiemu Horodniczemu, i Obywatelowi miasta Telsz., Eudoxyi matce, Antoniemu Sukollektorowi, Janowi Vice-Regentowi, Napoleonowi i Artydorowi synom, Elżbiecie córce Kamieńskim, po zesłym Józefie Kamieńskim, pozostałym successorom, Janowi Weryzie Prezyd., Zofii matce, Wiktorowi synowi, Monice córce Jakowiczom, po niegdyś Felicyanie Jakowiczu pozostałym successorom, starozakonemu Ickowi Mowszowiczowi Gordymerowi, Agnieszce z Burnickich matce, Felicyannie i Zofii córkom Junowiczowej i Junowiczownom, po zesłym Kajetanie Junowiczu b. Exaktorze Telszew. successorom, Jerzemu i Eufrozynie Dyrmowiczom Sędziom Gr. Ptu Szaw. Stanisławowi i Sewerynowi Opolskim, Bogusławowi Hippowi, starozakonnemu Hirszowi Abelowiczowi, Tadeuszowi i Maryannie Borewiczom, mał. Por. woysk pol., Michałowi i Dorocie Karpińskim mał., Karolowi Frydrykowi oycu, Ferdynandowi synowi Bendkinom, Johanowi Szlemerowi, Bonifacemu i Janowi Strukczaszemu Iwanowskim, Benedyktowi i Annie Kudwiczom małżonkom, Jerzemu Piłsudskiemu Chor. woysk pruskich, Felicyanowi Janczewskiemu, Grasyldzie matce, Franciszce córce Szymańskim, kondycyą w Meszkiach po oycu swoim Tomaszu Szymańskim posiadającym, po zesłym Tadeuszu Przygincie pozostałym successorom, Kalixtowi Dowsinowi Assessorowi, Jerzemu Dyrmowiczowi Sędz. Gran. Powiatu Szawel., Józefowi Świrtunowi b. Prez. Ziem. Tel., Samuelowi Bojarskiemu, Wincentemu Towtowiczowi, Józefowi Watraszewskiemu Rządcy Dworn Jozefowskiego, Elegiuszowi i Rafałowi Kownackim, Grynerowi Kap. woysk Ross., Józefowi Buywidowi, Stanisławowi Gadonowi, Kap. woysk Ross., Michałowi Abramowiczowi Sędz., Wiktorowi i Monice córce po zesłym Wincentym Nagurskim successorom, starozak. Hirszowi Leybowiczowi, Nochimowi Mowszowiczowi, Michelowi Abramowi Jankielowi, Abrahamowi Hirszowiczowi, Zuskowi Jankielowiczowi. Mowszowi Hirszo-

wiczowi, Ickowi Abrahamowiczowi, Mowszowi Markowiczowi, Mendelowi Esroimowiczowi, Abrahamowi i Szmuyłe Rubinowiczom, Chaimomi Markowiczowi, Berelowi Ickowiczowi, wszystkim żydom miasteczka Ławkowa, Hirszowi Mowszowiczowi, Zelmanowi Wolfowiczowi, Orelowi Sajowiczowi, Szmuyłe Mowszowiczowi, Ickowi Welwelowiczowi, Ickowi Benjaminowi Welwelowiczowi, Szymelowi Jankielowiczowi, Berelowi Joselowiczowi, Faywiszowi Ezykowiczowi, Dawidowi Beniaszewiczowi, Gutmanowi Jankielowiczowi, Abrahamowi Jankielowiczowi, Zelikowi Leyzorowiczowi, Chaimowi Leybowiczowi, Izraelowi Meierowiczowi, Leybie Szymonowiczowi, Dawidowi Jeykowiczowi, Teodorowi Korentowskiemu, Starozak. Hirszowi Czarnemu, Tomaszowi Węckiewiczowi, pozew przed Sąd Ziemski Telszewski, wyrokiem Sądu Głównego Lit. Wileń. 2go Depart. na rozsądzenie sprawy wierzycieli do majątku Ur. Godlewskiego nbiegających się wyznaczony. W terminie Dekretem tegoż Sądu Ziemskiego Telszewskiego, dnia 10 maja 1823 r. sędzić się mający, z powództwa tegoż Ur. Ludwika Godlewskiego Sędz. Gran. Ptu. Szewel. z referencyą do oświadczenia w Ziemstwie Telszew. 1810 r. xbra 10 d. przez Ur. Ludwika Godlewskiego z poddaniem pod taxę wszelkich swoich funduszow, na satysfakcyą kredytorom uczynionego, Ukazow Zwierzchnich; działu przez Kommissyą likwidacyyną w Ławkowie odbytego, wyroku Sądu Głównego Litewsko-Wileń. 2go Depar. exdywizyę majątku oznaczonego Godlewskiego, wskazującego, dnia 17 maja 1821 r. zapadłego, oraz ostatniego w tej sprawie Sądu Ziem. Telsz. nastalego Dekretu, wszelkich obligów, dokumentow, rejestrow, i rachunków, tudzież innych dowodów wyniesiony mieniąc o to: iż składający komplet opieki szlacheckiey obżalowani Józef Szwykowski Marszałek, Mikołaj Szukszta Prezyd., Felix Nowicki, Antoni Klement, Michał Woyszwilo Sędziowie, Felicyan Gadon Pisarz, Ziemscy Telszewscy, po zasekwestrowaniu przez Rządowe Zwierzchnictwo w r. 1810 7bra 9 dnia majątku Żał. Ludwika Godlewskiego, nad majątkiem Ławkowem w r. 1813 w miesiącu auguście, ustanowili administratorem, i opiekunem Obżalowanego Stanisława Mackiewicza, a ten korzystając z okoliczności, w czasie, w którym żalcy del. przycisnięty nieszczęściem, nie był w stanie doglądania za regularnem sprawowaniem administracyi, i zaufany w pobłażaniu jurysdykcyi, który dozór majątku, przez Zwierzchność był poruczony, rozmaite na krzywdę żalującego się Delra zło-użycia dopełniał. A choć na mocy Ukazu Rządu Gubernńskiego Wileńskiego w mcu auguście 1818 r. wyszłego, uczyniona kalkulacya z administracyi Ławkowa; i potakowey okazała się na obżal. Mackiewiczu decessn rubli sr. 797 kop. 95¹/₂. Jednak żalcy Godlewski uważając, że ta kalkulacya, niedość akuratnie jest uczynioną, wszedł o to z prośbą do Rządu Gubernńskiego, który Ukazem 1820 r. Xbra 20 datowanym, do ścisłego wyklikwidowania administracyi, Kommissyą z Podkomorzego, Strapczego, i Assesora Sądu Niższego Ziem.

Telsz. ustanowił. Jakowa Kommissya w r. 1821 w miesiącu maju robiąc zleconą kalkulacyą, wykryła, że obżałowny Mackiewicz przez Szlachecką opiekę, na Administratora do Ławkowa instalowany, do dnia 21 augusta 1819 r. wybrał z tegoż Ławkowa rubli sr. 2389 kop. 79. Z tych wniosł do exakcyi rubli srebr. 1206 kop. 36. Reszta zaś rubli srebrnych 1183 kop. 43, oprócz 797 rubli kop. 93 uprzednio wyrachowanych, niewiadomo z jakich powodów u siebie zatrzymał, nad to: okazało się, że na propinacyi Ławkowskiej, acz uszczuplonej przez tegoż obżał. Mackiewicza rubli sr. 367, na młynie rubli sr. 13 kop. 50, włościanom i żydom na placach mieszkającym r. sr. 3,015 kop. 26 zaremenentować dozwolił. Kontraktowego od żydów Ławkowskich po rubli sr. 100 corocznie pobierał. Ludzi Ławkowskich do robocizny w majątku swoim Burbiszkach używał. Propinacyą Ławkowską z rubli sr. 400 do 150 rubli na lat 3 zniżył, mieszkańca Macieja Tolekja ztaxował, do spłnienia karczmy zaiezdnej kosztującej rub. sr. 600, dopuścił. A dla uniknia odpowiedzi za tak ogromne decessa i poczynione szkody, jak świadczy Rezolucya Szlacheckiej Opieki julii 18 d. 1821 r. nastąpiła, rozmaite frymarki i kondikta na swój majątek, z żoną i dziećmi swojemi porobiwszy, swój fundusz ukrył, i majątku na odpowiedź nieoddął. Nad to Szlachecka Opieka, niewiadomo dla jakich widoków, r. 1819 dobra Ławkow zesłemu teraz już do wieczności Józefowi Kamienskiemu we władanie oddała, i ten, jak widać z kalkulacyi uczynionej, wybrał rubli sr. 1197 kop. 86 do kaszaczystwa niewniósł, i takowe wszystkie przebory, decessa, i szkody w majątku Ławkowie w Opiece Szlacheckiej będącym, przez osoby, to jest obżałowanego Mackiewicza i zesłego Józefa Kamińskiego, od teyże opieki wybrane, poczynione, dotychczas bez żadnej bonifikacyi, na odpowiedź obżał. Członków rzeczony Opieki, stosownie do Ukazu Wileńskiego Guber. Rządu, pozostają. Obżał. Józef Puzyrewski Horodn. dom w Mieście Telszach z browarem, inszemi zabudowaniami, oraz sianożęcią w swe posiadanie objawwszy, ony zupełnie zdezolował, i nie bynajmniej z dochodów, z tego domu pobieranych, do kaszaczystwa niewnosił, i dotąd niewnosi, obżał. Jan Weryha po wyexekwowaniu w r. 1812 tradycyi, wybrał rubli sr. 54 kop. 45, z tych po uzyskaniu przez Sąd Niższy Ziemski Telsz., wniesiono tylko do kaszaczystwa rub. 30, reszta rub. 24 kop. 45 przy tymże obżał. Weryzie pozostaje. Zesły Felicyan Jakowicz, podobnie po spełnieniu w r. 1812 tradycyi, talarów bitych 57 kop. 75 wybrał, z tey ilości przez Sąd Niższy tylko rub. 36 kop. 75 do kaszaczystwa importował, a rub. 28 kop. 35, obżałni sukcesorowie Felicyana Jakowicza, u siebie dotąd zatrzymują; zesły Józef Kamiński, także po ukończeniu tradycyi w tymże 1812 r. percypował rub. sr. 75 a tylko 60 przez Sąd Niższy do exakcyi wniosł, 15 zaś rub. przy sukcesorach onego pozostają, starozak. Icyk Mowszowicz Gordemer po spełnieniu tradycyi w r. 1820 wybrał r. sr. 389 kop. 86, i takową całą sumę u siebie zatrzymał, zesły Kajetan Junowicz, po którym teraz obżałna Agnieszka z Burnickich Junowiczowa wraz z córkami z tymże Junowiczem spłodzonemi cały majątek posiada, dobra Knyławę i wieś Dar-

gaycie w powiecie Rosień. sytuowane, za wspólne pieniądze z żalcym delrem nabył, pomimo tego obżałow. Junowiczowa z sukcesorkami odznoszenia długów odciąga się, nad to: w r. 1809 junii 25 d., tenże Kajetan Junowicz rub. assyg. 5,000, i 1810 r. januaryi 26 d., czer. zł. 2,120 na obłgi żalującym delrowi zawinił, oprócz tego do wielu obłgów, w czasie sprawy wykryć się mających, żalcy deltor niewziąwszy pieniędzy, za Junowicza podpisał się, i jakowe do majątku tychże Junowiczów zregulowanemi być powinny, Jerzy Dyrnowicz r. 1813 maja 11 d.

25 zawinił, obżał Stanisław Opulski wszedłszy w umowę z Bogusławem Hippem, pozwolił mu na gruncie swego majątku Powyrwicie zwanego, budować młyn, lecz tenże Hipp nie mając swym zamiarom odpowiedniego funduszu, zasięgnął u żalcego delatra kredytu, z warunkiem, iż pożyczoną sumę ratami tenże Hipp żalcemu delrowi będzie wypłacać po czém obżałny Stanisław Opulski, zawarłszy z rzeczonym Hippem drugą umowę r. 1810 februaryi 7 d., assekurował się żalcemu delrowi, aż do r. 1818 po dzień 23 apryla wypłacać po T.B. 125, po jakowym uregulowaniu rzeczy, gdy obżałny Opulski, w swém obowiązaniu się nieurzetelił, w r. 1819 8bra 19 d. w Grodzie Szawel. żalcy delat. zyskał na onym ultymarny niestanny dekret, w skutek jakowego, rzeczony młyn z ogrodami, i połową karczmy w summie T.B. 1,635 w tradycyjną posesyą żalcy delat. lubo objął, jednak takowa posesyja procentowi nietylko nie odpowiadała, lecz nad to przeciwko wszelkiemu prawu, obżał. Kownaccy, podobnie przez tradycyą, pomienioną karczmę i ogrody, jak poświadcza process i obdukcya, w roku 1821 julii 21 uczynione, odebrali, nad to jeszcze gdy przez wylew wody grobla wyrwaną została, reparacya oney żał. delat. rub. sr. 430 kosztowało, a przeto obżał. Stanisław i Seweryn Opulscy do zabonifikowania, tak niedoborow procentu, jako też kosztu na reparacyą grobli poniesionego, są obowiązani, obżał. Star. Hirsz Abelowicz gdy przyjął na siebie rzeczony młyn, podobnie groble wyrwaną została, naprawa jakowej chociaż do onego należała, jednak od oney odciągając się, zapowiedział żał. delat. niechęć swoją nadal utrzymywania tego młynu; zmuszony więc był żał. delat. na reperacyą tey grobli r. 30 wydatkować, także gdy się młyn podpałił na naprawę onego r. 40 i na powtórny reparacyą grobli r. sr. 10, ogółem rub. sr. 80 wyexpensował, jakowe rzeczony obżał. Star. Hirsz Abelowicz wnieść do masy majątku żał. delat. powinien, obżał. Bogusław Hipp w roku 1818 xbra 15 dnia tal. bit. 60, a podług przelewu pod dniem 21 februaryi tal. bit. 260 żał. delat. zawinił, obżał. Tadeusz i Maryanna Borewiczowie mał. porucznikowie wojsk pol. zesłemu Rochowi Godlewskiemu oycu żał. delat., w stopniu którego żalujący delat. zostaje, z dekretu oczywistego w roku 1804 maja 4 dnia w Grodzie Szawel. zapadłego wynikłych, tal. bit. 150 na obłgi zawinił z warunkiem: iż jeśliby ten obłgi nie był niszczone, wtedy rzeczony dekret do exekucyi ma być przyprowadzonym, jakoż gdy opłata pomienionej summy nienastąpiła w moc pomienionego dekretu tradycya na kondycyi w okolicy Meszkach rozciągniętą została, po uczynieniu z tey tradycyjnej posesyi

przez obzał. Borewiczow expulsyi, dekretem 1816 r. 8bra 26 d. rehabicya do teyże kondycyi żalującemu delat. wskazana, po czym tegoż r. 9bra 16 dnia za expensa i procenta T. B. 267 żalcemu delat. opłacić, dokumentem obowiązali się, i onym tradycyą akceptując uprosili żał. delat. pozwolenia sobie w tey kondycyi mieszkać, przyrzekając od pomienioney summy procent opłacać, lecz takowego dotąd w najmniejszey części nieopłacili. Nadto: tenże obzał. Borewicz na różnocozasowe dokumenta, to jest 1816 roku nowembra 20 dnia rub. sr. 5, 1817 r. augusta 21 dnia żyta purow 2 w cenie T. B. 3, 1821 marca 7 dnia T. B. 6 i bez dokumentu 1819 r. 7bra 4 d. T. B. 15 zł. 2, 1822 januaryi 8 i 14 r. sr. 2 kop. 90 zawinił, i takowych dotychczas nieopłacił, obzał. Michał i Dorota Karpinscy małżonkowie podług dekretu Sądu Grodz. Szawel. r. 1808 julii 6 d. byli winnemi Wizyngowi summy z procentami i expensami prawnymi T. B. 111 zł. 1 i expensow zł. 150, jakowa należność przez Wizynga sukcesora, Krystyna Elarda, żał. delat. przekazaną została, na mocy więc dekretu i przelewu w r. 1810 februaryi 10 d. arzędownie wyexekwowano T. B. 62, zł. pol. 263, reszta zaś przy tychże obzał. Karpińskich pozostaje, obzał. Karol Frydryk oyciec; Ferdynand syn Bentkinowie na oblig 1808 r. marca 28 d., T. B. 620, tegoż r. apryla 14 d. T. B. 30, tegoż roku i mca 25 d. T. B. 10, tegoż roku maja 7 d. T. B. 28 kop. 30, julii 13 d. T. B. 1, rub. sr. 90 kop. 30; xbra 6 d. T. B. 100, 1819 marca 18 T. B. 90, rub. 70, tegoż roku marca 22 d. T. B. 207 rub. sr. 228 kop. 74½, tegoż roku maja 22 d. T. B. 30. rubli sr. 20, 1808 maja 4 d. z kontraktu arendownego na folwark Poszyle za rok jeden T. B. 400 zawinili, jakowe summy dekretem Sądu Ziem. Szawel. w r. 1809 julii 6 d. zapadłym przysądzonemi zostały, później z tegoż wyż pomienionego kontraktu, za dwa lata T. B. 800 zadłużyli się, i dotąd takowych należności nieopłacają, obzał. Johan Szlemer w r. 1820 apryla 3 d. T. B. 33 kop. 30 temuż żalującemu delat. zawinił i dotychczas w opłacie nieurzetelnia się, obzał. Bonifacy Iwanowski w r. 1811 w mcu 7brze T. B. 4. kop. 70, 1816 r. februaryi 28 T. B. 5, rubli sr. 6 kop. 40. udzielnie żyta purow 2, pszenicy pur 1, jęczmienia purow 2, grochu pur 1, owsa purow 2, w cenie rubli sr. 12, u żalcego delat. pożyczył, po którym lubo obzał. Jan Iwanowski Strukczaszy kondycyę w Meszkach posiadał, jednak od zapłacenia długu pomienionego odciaga się, obzał. Benedykt i Anna Kudrewiczowi małżon. zeszłemu Rochowi Godlewskiemu w r. 1781 xbra 1 d. T. B. 20, obzał. Jerzy Piłsudski 1783 r. 7bra 8 d. temuż zeszłemu Rochowi Godlewskiemu T. B. 20, obzał. Felicyan Janczewski w r. 1807 februaryi 4 d. T. B. 20, zeszły już do wieczności Tomasz Szymański w stopniu którego, kondycyę w Meszkach sukcesorka córka obzał. Szymańska posiada, w roku 1807 marca 22 dnia żyta purow 3, słomy kulowey kopę 1, w cenie T. B. 10, zeszły Tadeusz Przygint, w r. 1809 januar. 3, rubli sr. 6, po którym teraz obżalni są sukcesorami, obżalny Kalixt Dowsin Assesor r. 1809 8bra 20 d., rubli sr. 25, tegoż r. i mca 21 d., rubli 3, kop. 20, 1810 r. febr. 26, rubli ass. 30, obzał. Jerzy Dyrnowicz Sęd. Gr. Ptu Szawel. 1810 marca 11 d., T. B. 25,

obzał. Józef Swirtun 1810 r. augusta 10 d., rubli sr. 14, obzał. Samuel Boiarski 1810 r. augusta 22 d., T. B. 120, obzał. Wincenty Tówtowicz 1816 r. 8bra 25 d., T. B. 15, zawinili, obzał. Józef Watraszewski, 1809 r. maja 15 rubli sr. 73, zeszłemu Kaietanowi Junowiczowi zadłużył się, iakowa summa od tegoż Junowicza żalmu delwi przekazaną została, zeszły Wacław Kownacki Pisarz 1820 r. maja 15 dnia, za obligiem rubli sr. 60, długu zaciągnął, i takowego successorowie jego obżalni Elegiusz, i Rafał Kownaccy dotychczas nieopłacają, obżny Griner w r. 1821 Junii 5 d. T. B. 9 obzał., Józef Buywid 1821 r. febr. 25 T. B. 6, kop. 15, obzał. Stanisław Gadon podług oświadczenia w r. 1810 8bra 10, w Ziem. Tel. zapisanego rub. sr. 32, zł. 3, podobnież podług tegoż oświadczenia, obzał. Abramowicz rub. sr. 90, zł. 2, za rewersami później utracie uległymi, zadłużyli się, i w oddaniu ani summ, ani procentow nieuiszczają się, po sprzedaniu majątku Ławkowa zeszłemu teraz Wincentemu Nagurskiemu, w r. 1809 zostawiono u niego na gruncie w lokacyi. owsa purow 100, z których podług świadectwa Plebana Ławkow, tylko 20 purow tenże Nagurski wydał, a reszta 80 purow. przy obżaluych tegoż Nagurskiego Successorach, dotąd pozostaje, obżny Hirszykiewicz 1806 r. januaryi 3 d. T. B. 2, rub. 6 kop. 30, tegoż roku 8bra 12 T. B. 10 żalcemu delat., a zaś w roku 1807 marca 7 d. W. Bucwiczowi T. B. 40 i rubel 1 zadłużył, iakowa summa w r. 1809 junii 15 d. żalcemu delatorowi przelaną została, obzał. Michel Abram w roku 1808 rub. sr. 13, obzał. Jankiel Hirszowicz w r. 1807 xbra 18 d. czer. zł. 46, T. B. 119, rub. 1 kop. 20, 1808 r. februaryi 16 d. T. B. 200, tegoż roku marca 13 d. T. B. 130, obzał. Zuszko Jankielowicz 1781 r. decembra 8 d. TBch 40, obzał. Mowsza Hirszowicz 1795 r. w mcu decembrze TBch 12, obzał. Icek Abramowicz 1798 r. zeszłemu Rochowi Godlewskiemu TBch 32, obzał. Mowsza Markowicz 1798 apryla 18 temuż zeszłemu Rochowi Godlewskiemu TBch 90, obzał. Mendel Esfrowicz 1801 r. apryla 29 dnia temuż Rochowi Godlewskiemu TBch 28, obżalni Abraham i Szmuyło Rubinowiczowie w roku 1801 maja 23 d. TBch 40, obzał. Chaim Markowicz w r. 1805 marca 7 d. temuż Rochowi Godlewskiemu TBch 20, tenże obżalew. Chaim Markowicz i obzał. Mejer Icykowicz 1808 r. maja 5 d. TBch 60. żydzi ławkowscy podług świadectwa kahału Telszew. w r. 1805 xbra 30 podatku za nich opłaconego rub. sr. 66 kop. 24, obzał. Hirszykiewicz w r. 1806 apryla 16 d. TBch 100, w r. 1807 februaryi 4 d. podobnież TBch 100, obzał. Zelman Wolfowicz w r. 1806 apryla 16 d. TBch 10, obżalni Orel Sajowicz i Szmuyło Mowszowicz w r. 1806 augusta 12 d. TBch 25, ciż w r. 1807 maja 5 d. T. B. 5, ciż 1809 r. 7bra 1 d. TBch 30, tenże obzał. Szmuyło Mowszowicz 1807 r. februaryi 1 d. TBch 10, obzał. Icyk Welwelowicz w roku 1806 7bra 10 dnia TBch 20, udzielnie wedle rejestru przy komportacyi złożonego TBch 6, obżalni Icyk Benjamin Welwelowicz i Szymel Jankielowicz 1807 r. w mcu decembrze r. sr. 54, obzał. Berel Joselowicz w r. 1807 apryla 20 d. TBch 250, obzał. Faywisz Ezykowicz, w r. 1807 apryla 23 d. TBch 220, tenże 1808 apryla 19 Ur. Jóhannie Godlewskiej matce żalcey delat. czer. zł.

19, obzał. Dawid Beniaszówicz w r. 1807 7bra 18 TBCh 300, obzał. Gutman Jankielowicz w r. 1807 7bra 24 d. TBCh 27, obzałny Abram Jankielowicz w r. 1807 9bra 4 d. TBCh 150, obzał. Zelik Leyzorowicz w r. 1808 xbra 1 d. TBCh 100, tenże 1810 r. xbra 9 d. TBCh 10, Nochim Mowszowicz TBCh 388, obzał. Chaim Leybowicz w r. 1809 apryla 15 d. TBCh 20, obzał. Izrael Mejerowicz, w r. 1810 7bra 28 TBCh 10, obzał. Leyba Szymonowicz w r. 1819 7bra 14 d. TBCh 10, rub. sr. 2 kop. 99, obzał. Dawid Icykowicz w r. 1811 apryla 20 d. TBCh 79, obzał. Teodor Korentowski podług rejestru przy komportacji złożonego, w r. 1807 februaryi 5 d. TBCh 9, obzał. Hirszy Czarny podług tegoż rejestru, tegoż roku febr. 12 d. TBCh 5, obzał. Tomasz Węckiewicz podług tegoż rejestru, za utrzymywanie szynku w karczmie Kołmańskiej, od d. 27 januar. po dzień 27 apryla 1810 roku rub. sr. 71 kop. 82, żalcemu delat. zawinili, i w swych długach tak kapitałnych, jako też procentowych, żaden z wyż. pomienionych obzał. nieurzetelniają się, żalcę zaś delat. podawszy cały swój majątek pod taxę i exdywizyą, gdy dekretem Sądu Ziem. Telszew. w roku niniejszym 1823 dnia mca zapadłym; do wykrycia całego swojego funduszu pod karami sprzeciwieństwa jest obowiązany. Przeto rzeczony fundusz u wyż. obzał. dłużników znajdujący się, wyszczególniwszy żał. delat. idąc do Sądu prosi, z administracyi majątku Ławkowa, kalkulacyi, weryfikacyi uczynienia, wszelkie wybory, decessa i szkody w tym majątku poczynione, w moc Ukazu z Wileńskiego Guberskiego Rządu wyszłego, na Członkach Szlacheckiej Opieki zasądzenia. Wyż. pomienione summy, i rozmaite należności, na majątkach poszczególnionych debitorów gdziekolwiek znajdujących się z procentami i expensami prawnymi zadecydowania, i na takowym funduszu wierzycieli żał. delat. ukollokowania, i tego postanowienia co czasu sprawy dowiedzionem będzie. Pisan 1823 r. marca 9 dnia. Na pozew Ziemski Powiatu Telszewskiego.

Roku 1823 mca marca 22 dnia. Woźny świadczę iż tego pozwu kopie zgodne z autentyką w sprawie W. JP. Ludwika Godlewskiego Sędziego Granicz. Szawel jedną 22 WW. JPP. Elguszowi Prezyd. Ziem. Szawel., Rafałowi Sędz. Granicz., Kownackiemu w Pcie Rosień. w dobrach Janowdowie, 2gą 26 dnia W. JP. Agnieszce matce Felicjannie i Zofii córkom Junowiczowej i Junowiczównom sukcesorkom zeszłego Kajetana Junowicza Skarbnego, w dobrach Knyławie w Pcie Rosień. przed Sąd Ziem. Telszew. taxatorsko-exdywizorski w r. 1823 maja 10 złożyć się determinowanym podałem i o terminie rozprawy oznaymiłem.

Antoni Wieliczko Woźny Ptu Telszew.

Roku 1823 miesiąca marca 27 dnia przed Aktami Grodz. Ptu Rosień. stawając obecnie Woźny relacyą podanego pozwu urzędownie zeznał, i że jest w księdze zapisane Świadczę Grodzki Ptu Rosieńskiego Regent.

Wincenty Dowiat.

Roku 1823 miesiąca marca 31 dnia. Woźny świadczę, iż tego autentycznego pozwu kopie zgodne w sprawie JW. Ludwika Godlewskiego Sędziego Gran. Ptu Szawel. oczewisto w ręce: 1dną marca 20 WJPanu Stanisławowi Mackiewiczowi Regentowi Ziem. Telsz. w dobrach Bur-

biskach. 2gą eor. JW. Józefowi Szwykowskiemu b. Marsz. w dobrach Taurowie. 3cią 30 dnia WJPanu Mikołajowi Szukszeie Prezydentowi w dobrach Luboszysskach. 4tą 15 dnia WJPanu Felixowi Nowickiemu w dobrach Gadonowie. 5tą 16 dnia WJPanu Antoniemu Klementowi w mieście Telszach. 6tą 29 dnia WJPanu Józefowi Woyszwilowi w dobrach Gomalach Sędziom. 7mą 15 dnia WJPanu Felicyanowi Gadonowi Pisarzowi, Urzędnikom Ziemskim Telszewskim w dobrach Siadach. 8mą 13 dnia JW. Leopoldowi Górskiemu b. M. w dobrach Sałantach 9tą 12 dnia WJPanu Józefowi Swirtunowi Prezydentowi w dobrach Jazdayciach. 10tą 16 dnia WJP. Julianowi Jankowskiemu w dobrach Surokach, 11tą 17 dnia WJP. Janowi Kobeckiemu w dobrach Raymiach. 12tą 16 dnia WJPanu Jakubowi Mackiewiczowi w mieście Telszach Sędziom. 13tą 20 dnia WJPanu Antoniemu Szwykowskiemu Pisarzowi Ziemskiemu Telsz. w dobrach Żoranach. 14tą 31 dnia JW. Stanisławowi Pilsuckiemu b. Mars. w dobrach Braktanach; 15. 30 dnia WJPanu Tadeuszowi Mikoidowi Sędziemu Ziem. Telsz.; członkom byłym Szlacheckiej Opieki Ptu Telszewskiego. 16tą 16 dnia WJPanu Józefowi Puzyrewskiemu Horodniczemu w mieście Telszach. 17tą eor. WJPP. Eudoxii matce, Antoniemu Sukollektorowi, Janowi Regentowi Napoleonowi i Artidenowi synom oraz Elżbiecie córce Kamińskim w Mieście Telszach. 18tą 31 dnia WJPanu Janowi Weryzie Prezydentowi w dobrach Wyszwianach. 19tą 21 dnia WJPanom matce Wiktorowi synowi Monice córce Jakowiczom w dobrach Mieczayciach. 20tą 16 dnia Starozakonnemu Ickowi Mowszowiczowi Gordonowi w mieście Telszach. 21szą 15 dnia Stanisławowi Gadonowi kapitałowi woysk rós w dobrach Siadach. 22rą 21 dnia WJPanu Wiktorowi synowi Monice córce Nagórskim w dobrach Wabalach. 23cią 21 dnia Star. Hirszowi Leybowiczowi, Michelowi Abramowi Jankielowi Abramowiczowi, Hirszowiczowi Zúszkowi, Jankielowiczowi Mowszowi, Hirszowiczowi Icykowi Abramowiczowi, Mowszowi Markowiczowi, Mędelowi Eufroimowiczowi Abramowi i Szmuyle Rubinowiczom; Chaimowi Markowiczowi, Berelowi Ickowiczowi Hirszowi Mowszowiczowi, Zelmanowi Wólfowiczowi, Orelowi Sajowiczowi, Szmuyle Mowszowiczowi, Icykowi Welwelowiczowi, Icykowi Benjaminowi Welwelowiczowi, Szymelowi Jankielowiczowi Berelowi, Josielowiczowi Faywyszowi Eyzykowiczowi Dawidowi Beniaszewiczowi, Gutmanowi Jankielowiczowi, Abrahamowi Jankielowiczowi, Zerkowi Leyzerowiczowi, Chaimowi Leybowiczowi, Izraelowi Mejerowiczowi, Leybie Szymonowiczowi, Dawidowi Icykowiczowi, Hirszowi Czarnemu, oraz włościaninowi Teodorowi Kornetowskiemu w majątku Ławkowie, wszystkim w Pcie Telszew. podałem, udzielnie 24tą 16 dnia JPP. Stanisławowi i Sewerynowi Opolskim w Mieście Telszach, a zaś 25tą tegoż miesiąca 30 d., Bogusławowi Hippowi, Karolowi Frydrychowi oycu, Ferdynandowi, synowi, Benkinom, Johanowi Szlemerowi, JP. Bonifacemu i Janowi Strukezaszemu Iwanowskim, JP. Benedyktowi i Annie Kudrewiczom małżonkom, JP. Jerzemu Pilsudzkiemu Poruczu woysk Pruskich, Felicyanowi Janczewskiemu sukcesorem pozostałym zeszłego Tadeusza Pryżginta, JP. Kalixtowi Dowzinowi b. Asses., Samuelowi Bojarskiemu, Wincentemu Towtowiczowi, Józefowi Watraszewskiemu

Wilno dnia 9 Maja roku 1823 v. s.

Watraszewskiemu rządcy dworu Józefowi, Grynerowi kapit. w. Ross., Józefowi Buywidowi, Michałowi Abramowiczowi b. Sędz. Grodz. Telsz. i Tomaszowi Węckiewiczowi, oraz Staroz. Hirszowi Abelowiczowi, jako niemającemu ziemskiej osiadłości do drzwi Sądowych przybylem i o terminie rozprawy przed Sąd Ziem. Telszew. taxatorsko-exdywizorski w r. 1823 miesiąca maja 10 dnia złożyć się determinowanym oznaymiałem.

Antoni Wieliczko Woźny Ptu Telsz. Roku 1823 mca kwietnia 6 dnia. Przed Aktami Ziem. Ptu Telsz. stawając obecnie Woźny relacją ninieyszą urzędownie zeznał. Przyjął, Ferdynand Ochimowski Ziem. Telsz. Powiatu Regent.

Roku 1823 mca apr. 12 d. woźny Xięstwa Zmudz. świadczę, iż tego autentycznego pozwu kopie zgodne z oryginałem w sprawie WJP. Ludwika Godlewskiego Sędz. Gran. Ptu Szaw. następnie WJP. Jerzemu i Eufrozynie Dyrnowiczom Sędziom Gran. Ptu Szawel. w Kolniskach, Janowi Strukczaszemu stryjowi, Bonifacemu synowcowi Iwanowskiemu w okolicy Meszkiach, Grasyldzie matce, Franciszce córce z dokładem opieki Szymańskim, Tadeuszowi i Marjannie Borewiczom mał. w okolicy Meszkiach, Nochimowi Mowszowiczowi Starozakonemu w karczmie Sukaciach w pcie Szawel. leżących w poudzielnich kopiach przed Sąd Ziem. Telsz. Exdywizorsko Taxatorski w r. 1823 mca maja 10 złożyć się mający podałem i strony o rozprawie uwiadomiłem.

Andrzej Wasilewski woźny X. Z.

Roku 1823 wypis z xiąg Grodzkich miesiąca apryla 30 dnia Powiatu Szawelskiego.

Przed aktami Grodz. Ptu Szawel stawając obecnie woźny relacją pozwu podanego urzędownie zeznał w słowa „w roku 1823 mca apr. 20 d. woźny X. Z. świadczę, iż tego autentycznego pozwu kopie zgodne z oryginałem w sprawie WJP. Ludwika Godlewskiego Sędz. Granicz. Ptu Szawel. następnie WJP. Jerzemu i Eufrozynie Dyrnowiczom Sędz. Gran. Ptu Szawel. w Kolniskach, Janowi Str. Stryjowi Bonifacemu Synowcowi Iwanowskiemu w okolicy Meszkiach, Grasyldzie matce, Franciszce córce, z dokładem opieki Szymańskim, Tadeuszowi i Maryannie Borewiczom mał. w okolicy Meszkiach, Nochimowi Mowszowiczowi Star. w Karczmie Sukaciach, w powiecie Szawel. leżących, w poudzielnich kopiach przed Sąd Ziemski Telszewski Exdywizorsko Taxatorski w roku 1823 mca maja 10 złożyć się mający podałem i strony o rozprawie uwiadomiłem. U tej Relacji podpis woźnego taki Andrzej Wasilewski woźny X. Z. Jakowa relacja jest do xiąg Grodz. Szawel. zapisana, z których i ten wypis pod urzędową tegoż Sądu pieczęcią stronie potrzebującej jest wydan.

O zgodności z xięgami poświadczam Grodzki Szawel. Ptu Regent Antoni Przeciszewski.

Roku 1823 mca apryla 13 dnia. Przed Aktami Grodz. Ptu Szawel. stawając obecnie Woźny relacją podanego Pozwu urzędownie zeznał. Przyjąłem Antoni Przeciszewski Grodz. Szawel. Regent.

Roku 1823 apryla 14 dnia. Takowy Pozew

z instancyi W. Godlewskiego wolno podać do Kuryera Litewskiego.

Jan Jankowski Sędzia Ziemski Ptu Telsz.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

1. Полевая Провиантская Коммисія Отдѣльнаго Линовскаго Корпуса объявляетъ, что на поставку провианта для войскъ сего Корпуса въ Гродненской, Виленской и Минской Губерніяхъ, и въ Бѣлостокской Облaсти квартирующихъ, равно и для внутреннихъ тамо въ районѣ корпуса состоящихъ, на продовольствие съ 1го Сентября сего 1823го по 1е Генваря будущаго 1824го годовъ производимыхъ будущъ торги въ Гродненской, Виленской и Минской Казенныхъ Палатахъ и во 2 отдѣленіи Бѣлостокскаго Облaстнаго правленія предстоящаго Юля мѣсяца 13го, 16го и 17го числа, а зашѣмъ окончательныя переторжки 18го, 19го и 20го числа тогоже Юля мѣсяца.

На сии сроки вызывающіеся желающіе къ торгамъ съ законными залогами на сей разъ въ полную часть промизу подряда. Планъ и кондиціи, покромъ будущъ производимыхъ сии торги, сущіе нѣ самыя, по которымъ проиводились уже шаковыя въ Октябрѣ мѣсяцѣ прошлаго 1822го года, и всякой желающій можетъ оныя выдѣль въ Казенныхъ Палатахъ и въ Облaстномъ Правленіи, равно и въ сей Коммисіи.

Военный Совѣтникъ Скребицкій.

8 класса Булаповичъ.

8 класса Качковскій.

Секретарь Гулагъ.

О Г Л О С З Е Н І Е.

1. Полowa Провиантска Коммисыя Oddzielnego Litewskiego Korpusu ogłasza, iż na dostawę proviantu dla woysk tego Korpusu w Grodzieńskiej, Wileńskiej i Mińskiej Gubernii, i w Obwodzie Białostockim kwaterujących, również i dla wewnętrznych tam w rajonie korpusu zostających, na utrzymanie od 1go septembra teraźniejszego 1823 do 1 january następującego 1824 roku będą się odbywać targi w Grodzieńskiej, Wileńskiej i Mińskiej Izbie Skarbowej i 2gim Oddziale Białostockiego Obwodowego Rządu, następującego miesiąca julii 13, 16 i 17 dnia, a potem kończące przetargi d. 18, 19 i 20 także miesiąca julii.

Na te terminy wzywają się życzący na targi z prawem kaucyami, na ten raz w piątey części w proporcji podradu. Plan i kondycye, podług których będą się odbywać takowe targi, są te same, podług jakich odbywały się już w miesiącu oktobrze przeszłego 1822 roku, i każdy życzący może je widzieć w Skarbowych Izbach i w Obwodowym Rządzie, również i w tej Kommissyi.

Wojenny Sowietnik Skrebiicki.

8 klasy Bulatowicz.

8 klasy Kaczkowski.

Sekretarz Hulak.

1. Drążki porządne petersburskie są do sprzedania: dowiedzieć się o nich można w stancyi Prof. Znoski w Kollegium s. Jana.

1. W sklepie Domu Dobroczynności Wileń: jest wyka do przedania, funt groszy 20.

1. Na przechodzącym statku z przystani Sosenki do Królewca, jest spławionego owsa przeszło beczek 60, który złożony na brzegu Wilii na przeciwko Arsenalu, życzący kupić ogutem lub częściami, mogą zainformować się o cenie w domu kapitulnym Kiełpsza na ulicy Bernardyńskiej pod N. 150.

2 Od Litewskiego Rządu Gubernialnego ogłasza się. Przy odbywaniu się w tym Rządzie d. 30 kwietnia trzecikrotnych targów, dla przedania murowanego domu szlachcica Antoniego Grzymalły w mieście Wilnie na ulicy Wileńskiej pod Nrem 702 położonego, a ulegającego, na uzyskanie różnych od Grzymalły pretensy, pozostał ten dom do przetargu w 11,860 r. as. przy plenipotencyi Guberskiego Sekretarza Tomaszewskiego adwokacie Sądów Wileńskich Kandydzie Grabowskim; a na przetarg naznaczony termin d. 15 teraźniejszego maja. Zatem chcący kupić ten dom zechcą przybywać na pomieniony termin do tego Rządu, gdzie i poprzednicze kondycje im objawione będą. Dnia 2 maja, 1823 roku Sowietnik Grzegorz Biełocki. Sekretarz Wierzbicki.

Arenda Stacji Rukońskiej.

Litewsko Wileński Gubernialny Rząd podaje do wiadomości, iż z powodu nieregularnego utrzymywania przez Starozakonnego Nosela, Rukońskiej pocztowej stacji, w Wileńskim powiecie położonej, tenże Nosel, stosownie do polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora, od dalszej tenuty pomienionej stacji usunięty został, i na oddanie onej życzącym przez publiczną licytacją w Izbie Skarbowej odbyć się mającą, naznaczone terminu pierwszy 25go, drugi 26go i trzeci ostateczny 28go następującego miesiąca maja; a z tym życzący wziąć rzeczoną stacją, raczą w naznaczonych terminach jawić się do Skarbowej Izby z pewnymi ewikcyami. Dat w Wilnie roku 1823go miesiąca kwietnia 30go dnia Sowietnik Ławrynowicz.

Jan Stemporzecki Gubernski Sekretarz.

2 Starozakonni Orel Chaimowicz wspólnie z swą żoną Zalką Złotkówną Biletkinowie do mnie niżej podpisanego jako dziedzica funduszów po zesłym Józefie Chrapickim uformowali stosunek, wspierający się na śmiałej faciendzie, albowiem dowodzili, iż od Rubina Szymuszowicza, niegdyś nieopłatnego arendarza karczmy Sorgiańskiej zesłego Chrapickiego, mają nabyte przelewem pod datą roku 1789 marca 18 na czer. zł. 20 kartkę i septembra 1 rewers w tytule assekuracji jakby na przyjęty w kopercie pod opieczętowaniem wexel od kupca Kleypeydzkiego Mora na czer. zł. 300 z zapewnieniem przez zesłego Chrapickiego albo zwrótu wexlu albowi też dostawienia pieniędzy. Za życia jeszcze Chrapickiego, następnie jego żony milcząc przez kilka dawności, naprzód starozakonny Rubin a po nim starozakonni Biletkinowie po zgonie ołoyga Chrapickich dopiero do mnie żałczego zrobiono odezwę. Ponieważ zesły Chrapicki zajmując się w ciągu życia handlem, utrzymywał nader porządniesze księgi rachunkowe, do tych przejrzenia odłożyłem moje dla żydów rezolucją. Z których gdy się nieokazał najmniejszy ślad zawinienia w jakimkolwiek bądź względzie staroz. Rubinowi Szymuszowiczowi, owszem rachunek z tymże tylko jako arendarzem austeryi Sorgiańskiej wykazujący nieakuratność w opłatach arendy propinacyy, odmówiwszy skutku, na znikczemnienie tej pretensyi rozwinąłem w Ziemstwie Powiatu Kowieńskiego proses. W jakowym Sądzie w dniu 12 zaczęty, a 14 apryla idącego roku zakończony, zapadł wyrok unieczemniający walutę po-

wyższych tranzakcyów pod imieniem zesłego Józefa Chrapickiego mających nastanie. Jednak ponieważ pozwani żydzi, nieskładając u Sądu kart powyższych u siebie takowe zatrzymali; mogą przeto znikczemnione sądowie tranzakcye, komu przelać, i tym sposobem zwodząc nabywającego, innie Delltora narazić na powtórny proces. Dla uniknienia więc w następności wszelkiego ambarasu niniejsze oświadczenie przez Gazetę do wiadomości powszechnoy podaję. Roku 1823 miesiąca apryla 30.

Józef Maciański.

Takową awizacją wolno drukować. Sędzia Ziemski Kowień. Szymon Kulwiec.

2 Od Mińskiego gubernialnego Rządu ogłasza się, iż wzięci za nieokazaniem świadectw na pismie aresztanci Grzegorz Sołtyków, Grzegorz Rumianców, Ignacy Kulikowski, Dymitr i Jan rodowego imienia swego niepamiętający, którzy na examine powiadali siebie być włóscianami, Sołtyków orłowskiej gubernii, małoparchangelskiego powiatu obywatela Xiążęcia Kurakina ze wsi tegoż nazwiska, Rumianców gubernii saratowskiej, powiatu etkarskiego z wioski Łapuchowki, obywatela koleskiego asesora Mikołaja Tyszynskiego, Kulikowski z nieprawego łoża, a Dymitr i Jan niepamiętający miejsca urodzenia swojego uznani za włóczków i dla niesposobności do wojskowej służby odesłani do Syberyi na zaludnienie; przymioty pomienionych włóczków: Sołtykow 2 arsz. 5½ wiersz., twarzy okrągłej pełnej, nosa miernego, oczu szarych, włosów na głowie czarnych a na wąsach i brodzie ciemnorusych lat 39, Rumianców wzrostu 2 arsz. 3¼ wiersz., twarzy pełnej, włosów na głowie światło rusych, broda mała ruda, oczu czarnych, nosa małego, od urodzenia lat 30. Kulikowski wzrostu 2 arsz. 5½ wiersz. twarzy okrągłej, pełnej, czystej, nosa miernego, oczu karych, włos na głowie ciemno rusy, na obu nogach ma znaki od ran; od urodzenia lat 20, Dymitr bez nazwiska, wzrostu 2 arsz. 4½ wiersz., twarzy podługawey suchej, nosa miernego, oczu błękitnych, włosy na głowie wąsach i brodzie, russe, lat 30, i Jan także bez nazwiska wzrostu 2 arsz. 5½ wiersz., twarzy okrągłej, pełnej, ospowatej, nosa miernego, oczu szarych, włos na głowie czarny, mówi zająkliwe, lat 20.

Dnia 14 kwietnia 1823 roku. Sekretarz Radca Tytularny F. Arcimowicz.

Wyjeżdżają za granicę.

2 Kowieńskiego Powiatu Wiliampolskiej Slobody obywatel Jankiel Chaimowicz Szapira z Michielem Eliokimowiczem Werszowskim, Jankielem Berkowiczem Sudonem i Ickiem Owsejowiczem Berensztejnym do miast Memla i Kenigsberga na miesiąc dziesięć.

2 Kowieńskiego Powiatu Wiliampolskiej slobody obywatel Gabryel Hilełowicz Wasserdam z Mejerem Ickowiczem Sółowyczem, Aronem Abelowiczem Chackelem i Leyzerem Wolfowiczem Karnasem dla uzyskania długów do miast Memla i Kenigsberga na miesiąc dziesięć.

2 Kowieński 3ciej Gildy kupiec Icyk Leybowicz Niewiażski z Abramem Lipmanowiczem Barrytem, Izraelem Zelmanowiczem Zakheymem i Abramem Matysewiczem Segalowiczem do miasta Kenigsberga z płytami towarnego drzewa na miesiąc ośm.

3 Do miasta Berlina odstawni Czernihowskiego piechotnego pólku Podchorąży Jerzy Jazdowski z Panną Jerks na miesiąc cztery, w interessie familiynym.